

INSPIRACIJU NAJČEŠĆE DOBIJEM TIJEKOM MISE ILI U OSOBNOJ MOLITVI...

INTERVJU S EVOM VUKINOM

Josip Lulić

student III. godine Filozofsko-teološkog studija

Hvale je vrijedno i doista pohvalno kada vidimo mlade i perspektivne ljude koji spajaju umjetnost i vjeru, vrijeme i prilike, ljubav i posao...

Eva Vukina mlada je umjetnica koja dokazuje kako se život i djelovanje mogu prožeti vjerom. Vjera može biti prisutna u književnosti, u slikanju i umjetnosti, u glazbi, u svakome djelovanju koje obiluje kreativnošću.

Slikanje i likovna umjetnost općenito načini su kako iskazati ljubav prema Bogu, ljubav prema ljudima i svoje psihološko stanje i zahvalnost. U svojim djelima Eva upravo to pokazuje, kreativne radove pune ljubavi i talenta, a to je danas u vremenu hiperprodukcije svega prava rijetkost i velika vrlina. Bila mi je prava radost održati s njom intervju, u kojem nam umjetnica otkriva zanimljive crtice iz svoje karijere i života.

Otkada se bavite umjetnošću i slikanjem?

Eva: Još kao mala voljela sam provoditi svoje vrijeme držeći olovku u rukama i prenoseći svoje misli, ideje i osjećaje na papir, no to je sve bilo djetinje istraživanje koje me dovelo do želje da počnem studirati umjetnost. Mislim da sam se rodila s tom željom, ali zahvaljujući roditeljima, koji su prepoznali moj dar, čvrsto sam odlučila krenuti tim putem. Jako je bitno osobu koja je talentirana, a jako mlada, podržati u tome. Evo, ja sam to imala i bila sam odvažna i odlučna pa bi rekla da sam se ozbiljnije počela baviti umjetnošću nakon srednje škole na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, a ondje sam i diplomirala.

Na koncertu Progledaj srcem naslikali ste Gospu, slikali ste pred 18 000 ljudi. Kakav je to bio osjećaj, kakvo je to bilo iskustvo?

Eva: Tako je, kao da je jučer bilo, a prošle su već dvije godine od tog događaja. Rekla bih da je to jedan od ljepših događaja u mojem životu jer mi je na neki način promi-

jenio život. Upoznala sam nove divne ljude koji su mi se javili radi slika i suradnje i stvarno sam Bogu zahvalna na tome. Da se vratim na sam trenutak nastupa. Osjećaj je bio neopisiv bez obzira na tremu i blagi strah koji su nestali kad sam stupila na pozornicu, nekako sam bila u molitvi i duhu sjedinjena s ostatkom ljudi koji su bili u Areni i slavili Boga. Bilo je spontano, osjetila sam poseban mir i zajedništvo, a u mislima su mi bile samo riječi zahvale dragom Bogu. Predivan je osjećaj pokazati ljudima umjetnošću, crtanjem Gospina lika, svoju vjeru, svoju ljubav prema Bogu. A da bi to mogli, ponekad treba izaći iz svoje udobnosti, iz svoja četiri zida, riskirati, suočiti se sa svojim strahovima. Moram priznati da sam inače sramežljiva, nikako ne volim nastupe, niti biti u središtu pozornosti, čak bih rekla da sam imala strah od nastupa i uopće stati pred gomilu ljudi. Ali, kad čovjek osjeti da je pozvan nešto učiniti za Boga, onda je vjera jača od strahova i prepreka koje su pred nama.

Bitno je imati to potpuno predanje Bogu. Bogu je bilo bitno moje "Da".

Sada uživam plodove tog nastupa, oni su veliki i stvarno sam blagoslovljena. Velik je blagoslov sve što sam primila, nova poznanstva, suradnje i novi radovi, ali tu su i križevi.

Gdje najviše dobivate inspiraciju?

Eva: Inspiraciju najčešće dobijem tijekom mise ili u osobnoj molitvi, onda kad sam u tišini jer samo onda mogu čuti što mi Bog želi reći. Kako u tišini, tako i u razgovoru s ljudima, kad čujem kakve križeve ljudi nose i s čim se sve bore, nekako tražim slike koje bi im mogle dati utjehu. Bitno je pratiti što se događa oko mene, biti u toku s vremenom jer sve ono što se događa oko umjetnika, u svijetu, odražava se na platno i papir. Ali prvo se razradi u kanalu između Boga i umjetnika i pročisti u molitvi i razmatranju pa dolazi na papir. Treba biti mudar i nadahnut Duhom Svetim.

Jeste li školovana umjetnica ili je sve sama ljubav i veliki talent i trud?

Eva: E sad, školovala se jesam, ali da bi se školovao, moraš imati talent. Nije dovoljno imati talent, mnogi ga imaju, ali ga ne koriste. Zamislite kako je dragom Bogu kad dar koji smo primili od Njega, a koristan je za nas i za ljude oko nas, stoji i skuplja prašinu. Velika je odgovornost imati dar, pogotovo ako je taj talent koji smo primili malo veći. Zapravo, nekako radom i trudom talent postaje veći i jači.

Jako je bitno taj talent brusiti da bi Bog preko njega jače djelovao. Na kraju krajeva, olovku šaljimo da bi umjetnik imao jače i preciznije poteze. Da bi dragi Bog imao jače i preciznije poteze pomoću našeg talenta, moramo se usavršavati. Sve je za Njega, s Njim i zbog Njega. Umjetnost je predivna, a još je ljepša ako je s Bogom, jer ako je s Bogom, onda liječi umjetnika i ljude koji gledaju ili slušaju djelo.

Naslikali ste Krista s tornjem katedrale nakon potresa, naslikali ste sliku s čovjekom na nosilima nakon potresa u Banovini. Slike su zaslužile pohvale i divljenje. Odakle inspiracija? Jeste li dobivali poruke podrške na Instagramu?

Eva: Hvala vam! Iskreno, nisam to ni očekivala ni razmišljala o tome. Te su slike bile baš brzopotezne, nastale su spontano u molitvi. Poseban je osjećaj vidjeti kako Bog daje utjehu služeći se mojim radom. Osjećam se kao posrednica. Dovoljno je promotriti svijet oko sebe, ljude koji pate, kojima je potrebna utjeha i nadahnuće. Biti jednostavan i gledati na životne situacije pomoću Isusove patnje na križnom putu jer život svakog od nas je križni put na kojem susrećemo Šimuna Cirenca, Veroniku, Mariju...

Treba samo prepoznati to i imati na umu da s Isusom sve prolazimo i da nas nije ostavio i nikad neće jer je dao svoj život za svakog od nas i veseli se susretu s nama.

Kojom tehnikom i kojim priborom najviše volite slikati?

Eva: Sve tehnike volim! Kod mene je specifično to što sam umjetnica koja radi sa svim tehnikama. Obično umjetnici imaju neku svoju tehniku po kojoj su prepoznatljivi, a ja radim svim tehnikama i čak volim kombinirati tehnike i istraživati nove kombinacije kao što je kombinacija krede i zida. Volim jako crtati olovkom, tu sam nekako najsigurnija, a i olovka je baza za ove ostale tehnike. Ako je umjetnik jak u crtežu, onda je sve ostalo na svome mjestu.

Hoćete li napraviti neku izložbu svojih djela?

Eva: Jedna izložba putuje Hrvatskom. To je izložba Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu. To mi je prva samostalna izložba, a bit će ih još. Skupljam radove pa kad ih skupim, napraviti ću još izložbi, a to zahtijeva puno rada i boravka u ateljeu.

Društvene su mreže odlične jer zapravo preko njih mogu svaki dan izložiti sliku. Ma da, slika uživo i na internetu dvije su različite priče.

Na društvenim mrežama objavljujete predivne radove, gdje još možemo vidjeti Vaše radove?

Eva: Hvala puno! Za sada na društvenim mrežama, a i na zidovima nekih domova. Meni je drago da su moj izložbeni prostor obiteljski kućni oltarići i zidovi. Velika je stvar znati da se neka osoba gledajući u sliku koju sam ja naslikala moli dragom Bogu, da ta slika nekom pomaže misli usmjeriti Bogu.

Vidi se veliki rad i trud, Eva je uporna, vrijedna i radi vrlo kvalitetno, to je pravi put k velikom uspjehu. Takvu će kvalitetu prepoznati umjetnici i laici diljem Hrvatske, a i Europe.